

פיוט לפורים ולשבת זכור

א-לוה חסדו אזכיר - כעל כל אשר גמל
זרע אפרים בן יקיר - ראה בעניו חמל.
בין זרים, אכזרים - הרו שקר גם עמל
באיבי עשה כלה - בגילה ובצלה.

באיבי עשה כלה בגילה ובצלה

בערה חמת גבה לבב - בן אגג צורר עמי / וחשב הבל ושווא - הכרית
עמי ולאומי.
והרצים, נחוצים - אד אס א-להי עמי / אז עצתו נספלה בגילה
ובצלה.

באיבי עשה כלה בגילה ובצלה

יעש עץ גבהו חמשים - למרדכי איש יהודי / ופיו שם לו מעקשים -
ששימו על ראשו עדי.
על ראשו, בא עונשו - מהר עשה כן לידדי / לו תתן היום גדלה בגילה
ובצלה.

באיבי עשה כלה בגילה ובצלה

גף הדלת בעדהו - ואפו העלה עשן / ושח כל אשר קרהו - בכפר העיר
שושן.
ענו ידדים, אם מיהודים - מר דרור עלי שושן / אתה יתלה על אלה
בגילה ובצלה.

באיבי עשה כלה בגילה ובצלה

דבריו עוד לא כלה - ויבהלוהו סריסים / להביאו לידי מפלה -
במשנתה העסיסים.
ולכבש, בלא לבש - המשוילה להדסים / הרוקמת עליה בגילה
ובצלה.

באיבי עשה כלה בגילה ובצלה

בא חרבונא לטוב זכור - ורוחו עליו צלחה / סיע עם לטבח מכור -
והזכיר הנשכחה.

ועל רם געץ, תלו רועץ - והעיר שושן שמחה / אותו עשו פליקה בגילה
ובצקה.

באיבי עשה כלה בגילה ובצקה

נסים רבו לך עלינו - למושעות הא-ל תמים / ושיר ידידות השכלנו -
להאמירך בעמים.
ובכל קרת, נזפרת - בבא מועד שתי פעמים / קריאתנו המגלה בגילה
ובצקה.

באיבי עשה כלה בגילה ובצקה

זמרו עמי אחי לא-ל חי - חונן דלים ומספנים / ולרשים חלק זבחי -
ונסכים גנות שמנים.
ואור נצח, כחום צח - במתנות לאביונים / יהל פשמש העולה בגילה
ובצקה.

באיבי עשה כלה בגילה ובצקה

פימי צאתנו ממצרים - וראנו א-ל נפלאותיו / אם משלוח כפרים -
נשלחה איש לסביבותיו.
ונזכרה, ונטורה - ונשמור כל מצותיו / לאור תהיה לי אפלה בגילה
ובצקה.

באיבי עשה כלה בגילה ובצקה

אשמח בך יום הפורים - מלא גביעים יין חמר / ולא יבדילו בו
שפורים - בקיום המאמר.
בין רשע, לאיש נושע - ולשותיו לא עוד ימר / השכר להם תעלה בגילה
ובצקה.

באיבי עשה כלה בגילה ובצקה

יודו שמים פלאך - א-ל נורא עלילה / חדש עלינו נביאיך - ושרוף
שמלה מגוללה.
והגלה, ותמלא - ציון עיר מהללה / ונשוב נחסה בצלה בגילה
ובצקה.

ונשוב נחסה בצלה בגילה ובצקה